

יציאת לאור ע"י - יגדיל תורה - מבצע תלמוד תורה

לימוד ליום היארצייט

נ"ב שבט

כולל: משניות • שיחה • לקט נאה • English Section

A WORD FROM THE EDITOR

As we approach the yahrtzeit of Rebbetzin Chaya Mushka, Aleha Hashalom, we bring you a collection of teachings from Chaza"l and the Sichos of the Rebbeim discussing the great z'chus of the Jewish woman to be an "Eizer K'negdo" - i.e. to assist her husband and children in their learning of Torah.

The Rebbe instructed us to learn from the ways of Rebbetzin Chaya Mushka and to walk in her footsteps. The Rebbetzin was a true paradigm of an "Eizer K'negdo," personifying this idea in the most beautiful way.

From the very beginning of her marriage, the Rebbetzin would remain at home alone, often for long periods of time, while the Rebbe was attending to matters of Torah learning and Yiddishkeit. She looked for ways to assist her husband in his holy work, making sure that the Rebbe would not be disturbed by unimportant things, enabling the Rebbe to apply himself to his avoda and Torah learning.

We can only imagine that the Rebbe's kabbolas hanesius involved great mesirus nefesh on the part of Rebbetzin. But throughout her lifetime, we saw her utmost joy and dedication. She was permeated with the feeling of being fortunate to have this great z'chus of being a partner with the Rebbe in the holy work of spreading Torah and Yiddishkeit. The Rebbetzin was a beautiful example of devotion and loyalty; of strength and commitment; a real Eishes Chayil.

דבר העורך

לקראת יום היארצייט של הרבנית הצדקנית ע"ה, הננו מוציאים לאור לקט מדברי חז"ל ומשיחות רבינו נשיאנו, בענין הזכות שניתנה לנשי ישראל להיות 'עזר כנגדו' – לסייע בלימוד התורה של בעליהן ובניהן.

רבינו הורה ללמוד מדרכיה וללכת בעקבותיה. אין ספק שענין זה הוא בבחינת הזהיר טפי של הרבנית הצדקנית ע"ה; מעת נישואיה, היתה הרבנית נשאת שעות רבות בבדידות בביתה, מתוך אהבה והערצה לשקידתו בלימוד התורה של כ"ק רבינו. תמיד ניסתה הרבנית, בכל דרך אפשרית, להיות לעזר, ותמיד דאגה שלא יטרד הרבי בדברים של מה בכך, על מנת שיוכל לשבת על התורה ועל העבודה.

גם עצם קבלת הנשיאות היתה כרוכה במסירות נפש רבה מצידה, אך היא ניגשה לכך מתוך שמחה של מצווה ומתוך הרגשת זכות להיות שותפה בהתוועדויותיו, בשיחותיו ובעבודתו הק' של כ"ק רבינו בהרבצת התורה והיהדות.

ע"פ מנהג ישראל ללמוד משניות (אותיות נשמה) לעילוי נשמת הנפטר, הוספנו פרקים השייכים לשמה. (בקשר לכמה נשיאים הורה רבינו ללמוד עכ"פ פרק אחד, אבל הרוצה להוסיף יכול להוסיף).

ויה"ר שאכן החי יתן אל לבו, ונלך באורחותיה.

מחלקת ההו"ל שע"י יגדיל תורה

העתקת הדברים היא ברשות מיוחדת מהוצאת ספרים קה"ת

הוספה בקביעות עיתים לתורה בכל מקום

בעמדנו בהתחלת תקופה חדשה – היארצייט הראשון ... הרי זה צריך להתבטא בחידוש ב"החי יתן אל לבו"... החל מהוספה של החי למטה בלימוד התורה וקיום המצוות ובאופן – שקשור דוקא עם עת – זמן, ומקום גשמי: קביעות עיתים לתורה בכל מקום – לקבוע שיעורים ברבים בלימוד החסידות ולימוד הנגלה, ובפרט במקומות שאין עדיין שיעורי תורה. ובשיעורים הקיימים מכבר – להוסיף ולחזק הלימוד, בכמות ובאיכות. ולקשר השיעורי תורה גם עם התעוררות לענייני יראת שמים בכלל.

במיוחד חלק האגדה שבתורה

לקבוע שיעורים ברבים בלימוד החסידות ולימוד הנגלה, כולל ובמיוחד – חלק האגדה שבתורה, עין יעקב וכיו"ב (שרוב סודות התורה גנוזין בה), שענין זה קשור במיוחד עם אמירת קדיש דרבנן – "שמי' רבה דאגדתא" שעל זה קיים עלמא. ועילוי מיוחד בזה – שעל ידי זה באים גם עניני סודות התורה באופן המובן גם (לאנשים פשוטים) על פי דרך הפשט (באמצעות הדרוש ורמז שביניהם). ולהעיר גם מהמבואר בלקוטי תורה שלימוד האגדה ופנימיות התורה הוא בכלל "שליש במקרא".

ע"פ שיחת כ"ב שבט ה'תשמ"ט, היארצייט הראשון – סעיף יב ובהשלמות

נשים בלימוד התורה

הצריכות להן לידע אותן, כמו דיני נדה וטבילה ומליחה ואיסור יחוד וכיוצא בהם וכל מצות עשה שאין הזמן גרמא וכל מצות לאא תעשה של תורה ושל דברי סופרים שהן מזהירות בהן כאנשים, ובימיהם היה החכם דורש הלכות המצויות ורגילות וצריכות לכל אדם לידע אותן בלשון שמבנינים הנשים ועמי הארץ מידי שבת בשבת.

הלכות תלמוד תורה א, יד

אבל לא שכר גדול כשכר האיש מפני שאינה מצווה ועושה.

ואף על פי שיש לה שכר, צוו חכמים שלא ילמד אדם את בתו תורה, מפני שרוב הנשים אין דעתן מכוונת להתלמד ומוציאות דברי תורה לדברי הבאי לפי עניות דעתן, ואם מלמדה תורה שבעל פה הרי זה כאלו מלמדה תפלות, מפני שעל ידי זה נכנס בה ערמומיות.

ומכל מקום גם הנשים חייבות ללמוד הלכות

בדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת איש ואשה שלא היו בקיין בהלכות טומאה וטהרה.

סנהדרין צד, ב

אם היא עוזרת לבנה או לבעלה בגופה ומאודה שיעסוק בתורה חולקת שכר עמהם, ושכרה גדול מאחר שהם מצווים ועושים על ידיה, מה שאין כן באשה שלמדה תורה שיש לה שכר

יתרון החינוך של נשים

של קירוב, אהבה וחיבה (יותר מאשר אצל האנשים), ורואים במוחש (ובפרט בדורות האחרונים) שדוקא בדרך של קירוב ואהבה ("חנוך לנער על פי דרכו") גדולה יותר הצלחת החינוך.

ספר השיחות תש"נ ח"ב ע' 455

על תוכחת בניהם כמו האב ויותר מהם מטעם שהם פנויות ומצויות יותר בבית כו".

ולא עוד אלא שיש יתרון בהחינוך (והתוכחה) הנשים לגבי אנשים – כיון שמצד טבע הנשים נעשית פעולתן בחינוך בלשון רכה, ומתוך רגש

נוסף לכך שהחינוך והנהגת הבנים והבנות (ובפרט הקטנים והקטנות) בפועל ממש תלוי במדה רבה ועיקרית בהדרכת האם, עקרת הבית, ובדרך ממילא נעשה עיקר החינוך על ידה, הרי ידוע מ"ש השל"ה ש"הנשים מצוות

נשים מצוות לעשות כל התלוי בהם שבניהם ילמדו תורה

שיוסיפו בלימוד התורה בהתמדה ושקידה. ומהאופנים בזה – ע"י ההתענינות וההשתתפות של הנשים בתלמודם של בניהם, שכאשר הילדים חוזרים לבתיהם מה"חדר", "תלמוד-תורה" או "שייבה", שואלת אותם אמם ומבקשת מהם שיחזרו ויעברו לה על תלמודם.

ספר השיחות תש"נ ח"ב ע' 456-455

ופשוט, שבהשתדלותן של הנשים שבניהם ילמדו תורה – ובלשון חז"ל "באקרויי בנייהו לבי כנישתא" (תינוקות של בית רבן היו רגילין להיות למדים לפני רבן בבית הכנסת), "דמקרין ומתנין בנייהו" (שטורחות על בניהן להביאן לבית הספר לקרוא מקרא ולשנות משנה) – בזה נכללים כל האופנים של עידוד חיזוק וזירוז

נוסף לכך ש"אם היא עוזרת לבנה או לבעלה בגופה ומאודה שיעסוק בתורה חולקת שכר עמהם, ושכרה גדול מאחר שהם מצווים ועושים על ידה", הרי, מאותו טעם ש"הנשים מצוות על תוכחת בניהם כמו האב ויותר מהם", ה"ה מצוות גם להשתדל ולעשות כל התלוי בהן שבניהם ילמדו תורה.

לימוד עם האם מוסיף חיות והתלהבות יתירה אצל הילד

בניו על לימודיהם, ביום השבת וכיו"ב), מוסיף חיות והתלהבות יתירה בלימודם של הילדים, כנראה במוחש.

ספר השיחות תש"נ ח"ב ע' 456

הלימוד עם האם, בדרכה המיוחדת, ביתר חום ורגש לבני מאשר האב (שהלימוד עמו הוא בדרך של "בחינה", כנהוג שהאב בוחן את

נוסף לתועלת שבחזרת הלימוד כשלעצמו (שהיא באותה מדה בהלימוד עם האב, אלא ש"הנשים .. פנויות ומצויות יותר בבית"), הרי,

חיוב לימוד לנשים

ויעוד ועיקר - לימוד פנימיות התורה בתורת החסידות שבה נתבארו הענינים דאמונת ה' ויחודו אהבתו ויראתו כו', ובלשון הכתוב "דע את אלקי אביך ועבדהו בלב שלם" - שלימוד זה נוגע לקיום ה"ששה מצוות שחיובן תמידי לא יפסק מעל האדם אפילו רגע בכל ימיו", שגם הנשים חייבות בהן כמו האנשים.

לכל לראש - "הנשים חייבות ללמוד הלכות הצריכות להן לידע אותן, כמו דיני נדה וטבילה ומליחה ואיסור יחוד וכיוצא בהם, וכל מ"ע שאין הזמן גרמא וכל מצות לא תעשה של תורה ושל דברי סופרים שהן מזהרות בהן כאנשים" - ריבוי גדול דהלכות התורה (והלוא היו כל האנשים בקיאים בכל זה).

לכל לראש - "הנשים חייבות ללמוד הלכות הצריכות להן לידע אותן, כמו דיני נדה וטבילה ומליחה ואיסור יחוד וכיוצא בהם, וכל מ"ע שאין הזמן גרמא וכל מצות לא תעשה של תורה ושל דברי סופרים שהן מזהרות בהן כאנשים" - ריבוי גדול דהלכות התורה (והלוא היו כל האנשים בקיאים בכל זה).

לימוד התורה מול ההתעסקות בסחורה

כן, אלא היא חייד בעוה"ז ואורך ימך בעולם שכולו ארוך שהוא עוה"ב.
ט"ז אבה"ע ס"י ב סק"ג

להם טובה בעוה"ז, משא"כ אם יעסקו בתורה לא יהיה להם רק עוה"ב לחוד, ובאמת אינו

טבע הנשים שיבטלו בעליהם מתורה בשביל שהם סוברים שמכח זה יתעסקו בסחורה ויהיה

מסכת שבת פרק א

תחלתה עסה וסופה ספגנין, תחלתה ספגנין וסופה עסה, חגיגת בחלה. וכן הקנובקות חגיגות:

מסכת חלה פרק א

א מעיפה, בית שמאי פטרין, ובית הלל מחיבין. החליטה, בית שמאי מחיבין, ובית הלל פטרין. חלות תודה וקיקי נזיר עשאן לעצמו, פטור. למכור בשוק, חיב:
א נחתום שעשה שאור לחלק, חיב בחלה. נשים שנתנו לנחתום לעשות להן שאור, אם אין בשל אחת מהן כשעור, פטורה מן החלה:

א המושה דברים חגיגת בחלה, החטים והשעורים והקסמין ושבילת שועל ושיפון. הרי אלו חגיגת בחלה, ומצטרפין זה עם זה, ואסורין בחדש מלפני הפסח, ומלקצור מלפני העמר. ואם השרישו קדם לעמר, העמר מתירן. ואם לאו, אסורין עד שיבוא העמר הבא:

ב עסת הכלבים, בזמן שהרועים אוכלין ממנה, חיבת בחלה, ומערבין בה, ומשתתפין בה, ומברכין עליה, ומזמנין עליה, ונעשית ביום טוב, ויוצא בה אדם ידי חובתו בפסח. אם אין הרועים אוכלין ממנה, אינה חיבת בחלה, ואין מערבין בה, ואין משתתפין בה, ואין מברכין עליה, ואין מזמנין עליה, ואינה נעשית ביום טוב, ואין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח. בין כך ובין כך, מטמאה טמאת אגלין:

ב האוכל מהם פזות מצה בפסח, יצא ידי חובתו. פזות חמין, חיב בהפרת. נתערב אחד מהם בכל המינים, הרי זה עובר בפסח. הנודר מן הפת ומן התבואה, אסור בהם, דברי רבי מאיר. וחקמים אומרים, הנודר מן הדגן אינו אסור אלא מהן. וחגיגת בחלה ובמעשרות:

ט החלה והתרומה, חיבין עליהן מיתה וחמש, ואסורים לזרים, והם נכסי כהן, ועולין באחד ומאה, וטעונין החיצת ידים והערב שמש, ואינן נטלין מן הטהור על הטמא, אלא מן המקף ומן הדבר הגמור. האומר כל גרני תרומה וכל עסתי חלה, לא אמר כלום, עד שישיר מקצת:

ג אלו חגיגת בחלה ופטורים מן המעשרות, הלקט, והשקחה, והפאה, וההפקר, ומעשר ראשון שנטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שנגפדו, ומותר העמר, ותבואה שלא הביאה שלישי. רבי אליעזר אומר, תבואה שלא הביאה שלישי, פטורה מן החלה:

ד אלו חגיגת במעשרות ופטורין מן החלה, הארז, והדחן, והפרגים, והשמשמין, והקטניות, ופחות מחמשת רבעים בתבואה. הספגנין, והדבשנין, והאסקרטיין, וחלת המשרת, והמדמץ, פטורין מן החלה:

ב לא ישב אדם לפני הספר סמוך למנחה, עד שיתפלל. לא יגס אדם למרחץ ולא לברסקי ולא לאכל ולא לדין. ואם התחילו, אין מפסיקין. מפסיקין לקרות קריאת שמע, ואין מפסיקין לתפלה:

ג לא יצא החיט במחטו סמוך לחשכה, שמא ישכח ויצא ולא הלביל בקלמוסו. ולא יפלה את פליו, ולא יקרא לאור הנר. באמת אמרו, החזן רואה היכן התינוקות קוראים, אבל הוא לא יקרא. כיוצא בו, לא יאכל הזב עם הזבה, מפני הרגל עברה:

ד ואלו מן ההלכות שאמרו בעלית חגיגה בן חזקיה בן גרין כשעלו לברוך. ומנו ורבו בית שמאי על בית הלל, ושמונה עשר דברים גזרו בו ביום:

ה בית שמאי אומרים, אין שורין דיו וסממנים וכרשינים,

ה עסה שתחלתה ספגנין וסופה ספגנין, פטורה מן החלה.

Lfs Liebllich
financial services (718) 771-0887
ASHER LIEBLICH . LFSwealth.com
CPA, CFP(®), MBA (TAXATION)

Shmuel Spielman
Carpet Cleaning
917.370.7037 / 718.774.4180

Michael Carciente MD
Board certified Neurologist 332 E. 14TH ST.
14TH STREET MEDICAL ARTS NY, NY 10003
212.481.3333

\$99 a Day, Kingston Ave Apartment
Across the street from 770
Call 718-773-8000 to reserve apartment
Youtube: Crown Heights Rooms

קופעל דירות
KUPEL DIROT
718-493-0995
OLD CITY TZFAT - VACATION APARTMENTS
Daily and weekly rentals. kupeldirot@gmail.com

CROWN COOLING & HEATING
718-635-1176
Service • Installation • Maintenance
Commercial • Residential • EPA Certified

Boytique
BOYS / MENS
718.221.9939
SUITS & BLAZERS
PANTS & COATS - SHIRTS & TIES
SCHOOL UNIFORMS
DRESS & SPORT APPAREL
www.Boytique.com

Essel Eyewear
I-888-ESSEL-76
sholem@esseleyewear.com
Glasses
Contacts
The Best Prices
in Crown Heights

טרפון, אני הייתי בא בדכך, והסתי לקרות, קדברי בית שמאי, וסכנתי בעצמי מפני הלכתי. אמרו לו, כדי היית לחוב בעצמך, שעברת על דברי בית הלל:

ד בשחר מבכר שנים לפניך ואחת לאחריה, ובערב שנים לפניך ושנים לאחריה. אחת ארבה ואחת קצרה. מקום שאמרו להאריך, אינו רשאי לקצר. לקצר, אינו רשאי להאריך. לחתם, אינו רשאי שלא לחתם. ושלל לחתם, אינו רשאי לחתם:

ה מוכירין יציאת מצרים בלילות. אמר רבי אלעזר בן עזריה, הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות, עד שדרשה בן זומא, שצאמר (דברים טו) למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך, ימי חייך, הימים. כל ימי חייך, הלילות. וחכמים אומרים, ימי חייך, העולם הזה. כל (ימי חייך), להביא לימות המשיח:

מסכת מועד קטן פרק ג

א ואלו מגלחין במועד, הבא ממדינת הים, ומבית השביה, והיוצא מבית האסורים, והמגדה שהתירו לו חכמים, וכן מי שנשא אל לחכם והתר, והנזיר, והמצרע העולה מטמאתו לטהרתו:

ב ואלו מכבסין במועד, הבא ממדינת הים, ומבית השביה, והיוצא מבית האסורים, והמגדה שהתירו לו חכמים, וכן מי שנשא אל לחכם והתר, ומטפחות הנדים ומטפחות הספרים ומטפחות הספג, (הזבין והזבות והנדות והיולדות), וכל העולין מטמאה לטהרה, הרי אלו מתירין. ושאר כל אדם אסורין:

ג ואלו כותבין במועד, קדושי נשים, גטין ושוברין, דיתיקי, מתנה ופרוזבולין, אגרות שום ואגרות מזון, שטרין חליצה ומאונים ושטרין ברורין וגזרות בית דין ואגרות של רשות:

ד אין כותבין שטרין חוב במועד. ואם אינו מאמינו או שאין לו מה יאכל, הרי זה יכתוב. אין כותבין ספרים, תפלין ומזוזות, במועד, ואין מגיהין אות אחת, אפלו בספר עזרא. רבי יהודה אומר, כותב אדם תפלין ומזוזות לעצמו, וטוהה על ירכו תכלת לציצית:

ה הקובר את מתו שלשה ימים קדם לרגל, בטלה הימנו גזרת שבעה. שמונה, בטלה הימנו גזרת שלשים, מפני שאמרו, שבת עולה ואינה מפסקת, רגלים מפסיקין ואינן עולין:

ו רבי אליעזר אומר, משחרב בית המקדש, עזרת כשבת. רבן גמליאל אומר, ראש השנה ויום הכפורים, כרגלים.

אומר יצא, רבי יהודה אומר לא יצא. הקורא למפרע, לא יצא. קרא וטעה, יחזור למקום שטעה:

ז האמנין קורין בראש האילן או בראש הנדבך, מה שאינן רשאים לעשות בן בתפלה:

ח הן פטור מקריאת שמע בלילה הראשון עד מוצאי שבת, אם לא עשה מעשה. מעשה רבן גמליאל שקרא בלילה הראשון ששש. אמרו לו תלמידיו, לא למדתנו, רבנו, שחתן פטור מקריאת שמע בלילה הראשון. אמר להם, איני שומע לכם לבטל ממני מלכות שמים אפלו שעה אחת:

ט רחץ לילה הראשון שמתה אשתו. אמרו לו תלמידיו, לא למדתנו, רבנו, שאבל אסור לרחץ. אמר להם, איני כשאר כל אדם, אסטניס אני:

י וקשמת טבי עבדו קבל עליו תנחומין. אמרו לו תלמידיו, לא למדתנו, רבנו, שאין מקבלין תנחומין על העבדים. אמר להם, אין טבי עבדי כשאר כל העבדים, כשר היה:

יא חתן, אם רצה לקרות קריאת שמע לילה הראשון, קורא. רבן שמעון בן גמליאל אומר, לא כל הרוצה לטול את השם יטל:

מסכת ברכות פרק א

א מאימתי קורין את שמע בערבית. משעה שהכהנים נכנסים לאכל בתרומתן, עד סוף האשמורה הראשונה, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים, עד חצות. רבן גמליאל אומר, עד שיעלה עמוד השחר. מעשה שבאו בניו מבית המשתה, אמרו לו, לא קרינו את שמע. אמר להם, אם לא עלה עמוד השחר, חזבין אתם לקרות. ולא זו בלבד, אלא כל מה שאמרו חכמים עד חצות, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. הקטר חלבים ואבירים, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. וכל הנאכלין ליום אחד, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. אם כן, למה אמרו חכמים עד חצות, כדי להרחיק את האדם מן העבירה:

ב מאימתי קורין את שמע בשחרית. משיכיר בין תכלת ללבן. רבי אליעזר אומר, בין תכלת לכתית. (וגומרה) עד הגין החמה. רבי יהושע אומר, עד שלש שעות, שכן דרך בני מלכים לעמוד בשלש שעות. הקורא מאן ואילך לא הפסיד, כאדם הקורא בתורה:

ג בית שמאי אומרים, בערב כל אדם יש ויקראו, ובבקר יעמדו, שצאמר (דברים ו) ובשכבך ובקומך. ובית הלל אומרים, כל אדם קורא בדרך, שצאמר (שם) ובלכתך בדרכך. אם כן, למה נאמר ובשכבך ובקומך, בשעה שובני אדם ושוכבים, ובשעה שובני אדם עומדים. אמר רבי

אלא כדי שישורו מבעוד יום. ובית הלל מתירין:

ד בית שמאי אומרים, אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור, אלא כדי שיהבילו מבעוד יום, ולא את הצמר ליונה, אלא כדי שיקלט העין. ובית הלל מתירין. בית שמאי אומרים, אין פורשין מצודות חנה ועופות ודגים, אלא כדי שיצודו מבעוד יום. ובית הלל מתירין:

ה בית שמאי אומרים, אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו, אלא כדי שיגיע למקום קרוב. ובית הלל מתירין:

ו בית שמאי אומרים, אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי, אלא כדי שיעשו מבעוד יום. ובכללן בית הלל מתירין עם השמש:

ז אמר רבן שמעון בן גמליאל, נוהגין היו בית אבא שהיו נותנין כלי לבן לכובס נכרי שלשה ימים קדם לשבת. וישוין אלו ואלו, שטוענין קורות בית הבד ועגולי הגת:

ח אין צולין בשר, בצל, וביצה, אלא כדי שיצולו מבעוד יום. אין נותנין פת לתנור עם חשקה, ולא חררה על גבי גהלים, אלא כדי שיקרמו פניה מבעוד יום. רבי אליעזר אומר, כדי שיקרם התחתון שלה:

ט אין מושלשין את הפסח בתנור עם חשקה. ומאחיזין את האור במדורת בית המוקד. ובגבולין כדי שיאחו האור ברבן. רבי יהודה אומר, בפסחין כל שהוא:

מסכת ברכות פרק ב

א היה קורא בתורה, והגיע זמן המקרא, אם כן לבו, יצא. ואם לאו, לא יצא. בפקדים שואל מפני הכבוד ומשיב, ובקמצע שואל מפני היראה ומשיב, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, בקמצע שואל מפני היראה, ומשיב מפני הכבוד, בפקדים שואל מפני הכבוד, ומשיב שלום לכל אדם:

ב אלו הן בין הפקדים, בין ברכה ראשונה לשניה, בין שניה לשמע, ובין שמע לנהיה אש שמע. בין והיה אם שמע לניאמר, בין ויאמר לאמת ויציא, רבי יהודה אומר, בין ויאמר לאמת ויציא לא יפסיק. אמר רבי יהושע בן קרחה, למה קדמה שמע לנהיה אש שמע, (אלא כדי) שיקבל עליו על מלכות שמים תחלה, ואחר כך יקבל עליו על מצות. והיה אם שמע לניאמר, שוהיה אם שמע נוהג ביום ובלילה, ויאמר אינו נוהג אלא ביום (בלבד):

ג הקורא את שמע ולא השמיע לאזניו, יצא. רבי יוסי אומר, לא יצא. קרא ולא דקדק באותיותיה, רבי יוסי

ELCHONON GEISINSKY
TAX SERVICES
(718) 774-0797

Apple Drugs
Crown Heights Pharmacy Inc.
376 Kingston Ave
Tel 718-467-6700
Fax 718-467-2461

Little Feet
506 Empire Blvd • 718-778-0078 • Sizes 18-41

סופר סת"ם
718-613-1111
mysofer.com
353 Kingston Avenue

Alexander Weisz
Electrician
Expert Service with a Personal Touch
917.776.5088

CHEIN INSURANCE AGENCY, INC.
ACCESS TO MULTIPLE INSURANCE COMPANIES
PInchus@ChEin-Insurance.com
718.799.5602
718.355.8602

EMPIRE PRESS
Benchers-Invitations-Thank You Cards-Tshirts
Quick Turnaround, Quality Service
www.EmpirePress.com • 1-888-4-BENCHERS

סיוואלד
www.seewaldcars.com
Affordable • Wheelchair Accessible
773cars@gmail.com • 718.773.2277 • 917.520.7452

ונחמדים אומרים, לא כדברי זה ולא כדברי זה, אלא עצרת כרגלים, ראש השנה ויום הכפורים כשבת:

ז אין קורעין, ולא חולצין, ואין מברין, אלא קרוביו של מת. אין מברין אלא על מטה זקופה, ואין מוליכין לבית האבל לא בטבלא ולא באסקוטלא ולא בקנון, אלא בסלים. ואין אומרים ברפת אבלים במועד, אבל עומדין בשוקה ומנחמין ופוסטין את הרבים:

ח אין מניחין את המטה ברחוב, שלא להרגיל את ההספד, ולא של נשים לעולם, מפני הגבוד. נשים במועד מענות, אבל לא מטפחות. רבי ישמעאל אומר, הסמוכות למטה, מטפחות:

ט בראשי חודשים, בחגכה ובפורים, מענות ומטפחות, בזה ובזה (אבל לא מקוננות. נקבר המת, לא מענות ולא מטפחות. איהו עני, שכלן עונות פאחת. קינה, שאחת מזבחת וכלן עונות אחריה, שגאמר, (ירמיה ט) ולמדנה בנתיבכם נהי, ואשה רעוטה קינה. אבל לעתיד לבוא הוא אומר, (ישעיה כה) בלע הפנות לצנח, ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים וגו':

מסכת בבא מציעא פרק א

א שנים או חזין בטלית, זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה, זה אומר קלה שלי וזה אומר קלה שלי, זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, ויחלקו. זה אומר קלה שלי וזה אומר חציה שלי, האומר קלה שלי, ישבע שאין לו בה פחות משלשה חלקים, והאומר חציה שלי, ישבע שאין לו בה פחות מרביעי. זה נוטל שלשה חלקים, וזה נוטל רביעי:

ב היו שנים רוכבין על גבי בהמה, או שהיה אחד רוכב ואחד מנהיג, זה אומר קלה שלי, וזה אומר קלה שלי, זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, ויחלקו. בזמן שהם מודים או שיש להן עדים, חולקים בלא שבועה:

ג היה רוכב על גבי בהמה וראה את המציאה, ואמר לחברו תנה לי, נוטל ואמר אני זכיתי בה, זכה בה. אם משנתנה לו אמר אני זכיתי בה תחלה, לא אמר כלום:

ד ראה את המציאה ונפל עליה, ובא אחר והחזיק בה, זה שהחזיק בה זכה בה. ראה אותן רצין אחר מציאה, אחר צבי שבור, אחר גוזלות שלא פרחו, ואמר זכתה לי שדי, זכתה לו. היה צבי רץ כדרכו, או שהיו גוזלות מפריחין, ואמר זכתה לי שדי, לא אמר כלום:

ה מציאת בנו ובתו הקטנים, מציאת עבדו ושפחתו הנעננים, מציאת אשתו, הרי אלו שלו. מציאת בנו ובתו

הגדולים, מציאת עבדו ושפחתו העברים, מציאת אשתו ושגרשה, אף על פי שלא נתן בתבונה, הרי אלו שלהן:

ו מצא שטרי חוב, אם יש בהן אחריות נכסים, לא יחזיר, שבית דין נפרעין מהו, אין בהן אחריות נכסים, יחזיר, שאין בית דין נפרעין מהו, דברי רבי מאיר. ונחמדים אומרים, בין כך ובין כך לא יחזיר, מפני שבית דין נפרעין מהו:

ז מצא גטי נשים, ושחרורי עבדים, דניתקי, מתנה ושוכרים, הרי זה לא יחזיר, שאני אומר כתובים היו ונמלך עליהם שלא לתנם:

ח מצא אגרות שום ואגרות מזון, שטרי חליצה ומאונין, ושטרי ברורין, וכל מעשה בית דין, הרי זה יחזיר. מצא בחפיסה או בדלתקמא, תכריך של שטרות, או אגדה של שטרות, הרי זה יחזיר. וכמה אגדה של שטרות, שלשה קשורין זה בזה. רבן שמעון בן גמליאל אומר, אחד הלוח משלשה, יחזיר ללוח, שלשה הלוח מאחד, יחזיר למלוח. מצא שטר בין שטרותיו ואינו יודע מה טיבו, יהא מנח עד שיבא אליהו. אם יש עמהן סמפונות, יעשה מה שבסמפונות:

מסכת מעילה פרק א

א קדשי קדשים ששחטן בדרום, מועלין בהן. שחטן בדרום וקבל דמן בצפון, בצפון וקבל דמן בדרום, שחטן ביום וזרק בלילה, בלילה וזרק ביום, או ששחטן חוץ לזמנו וחזר למקומו, מועלין בהן. כלל אמר רבי יהושע, כל שהיה לה שעת התר לכהנים, אין מועלין בה. ושלא היה לה שעת התר לכהנים, מועלין בה. איזו היא שהיה לה שעת התר לכהנים, שלנה, ושנטמאה, ושיצאה. איזו היא שלא היה לה שעת התר לכהנים, שנסחטה חוץ לזמנה, חוץ למקומה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה:

ב בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים, רבי אליעזר אומר, מועלין בו, ואין חזבין עליו משום פגול נותר וטמא. רבי עקיבא אומר, אין מועלין בו, אבל חזבין עליו משום פגול נותר וטמא. אמר רבי עקיבא, והרי המפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה, ואחר כך נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות, לא כשם שדמה פוטר את בשרה, כך הוא פוטר את בשר חבתה. ואם פטר דמה את בשר חבתה מן המעילה, דין הוא שיפטר את בשרה:

ג אזורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים, רבי אליעזר אומר, אין מועלין בהן, ואין חזבין עליהן משום פגול נותר וטמא. רבי עקיבא אומר, מועלין בהן, וחזבין (עליהן) משום פגול נותר וטמא:

ד מעשה דמים בקדשי קדשים, להקל ולהחמיר. ובקדשים קלים, קלן להחמיר. ביצד, קדשי קדשים לפני זריקת דמים, מועלין באמורין ובבשר. לאחר זריקת דמים, מועלים באמורים ואין מועלין בבשר. על זה ועל זה, חזבין משום פגול נותר וטמא. ובקדשים קלים קלן להחמיר ביצד, קדשים (קלים) לפני זריקת דמים, אין מועלין לא באמורין ולא בבשר. לאחר זריקת דמים, מועלין באמורין ואין מועלין בבשר. על זה ועל זה, חזבין משום פגול נותר וטמא. נמצא, מעשה דמים בקדשי קדשים, להקל ולהחמיר. ובקדשים קלים, קלו להחמיר:

מסכת ברכות פרק ח

א אלו דברים שביין בית שמאי ובית הלל בפעדה. בית שמאי אומרים, מברך על היום ואחר כך מברך על היין. ובית הלל אומרים, מברך על היין ואחר כך מברך על היום:

ב ית שמאי אומרים, נוטלין לידים, ואחר כך מוזגין את הכוס. ובית הלל אומרים, מוזגין את הכוס ואחר כך נוטלין לידים:

ג בית שמאי אומרים, מקנח ידיו במפה ומניחה על השלחן. ובית הלל אומרים, על הפסת:

ד בית שמאי אומרים, מכבדין את הבית ואחר כך נוטלין לידים. ובית הלל אומרים, נוטלין לידים ואחר כך מכבדין את הבית:

ה בית שמאי אומרים, גר ומזון ובשמים והבדלה. ובית הלל אומרים, גר ובשמים ומזון והבדלה. בית שמאי אומרים, שברא מאור האש. ובית הלל אומרים, בורא מאורי האש:

ו אין מברכין לא על הנר ולא על הבשמים של נכרים, ולא על הנר ולא על הבשמים של מתים, ולא על הנר ולא על הבשמים שלפני עבודה זרה. אין מברכין על הנר עד שיאותו לאורו:

ז מי שאכל ושכח ולא ברך, בית שמאי אומרים, יחזר למקומו ויברך. ובית הלל אומרים, יברך במקום שנזכר. עד אימתי הוא מברך, עד כדי שיתעכל המזון שבמעיו:

ח בא להם יין לאחר המזון ואין שם אלא אותו הכוס, בית שמאי אומרים, מברך על היין ואחר כך מברך על המזון. ובית הלל אומרים, מברך על המזון ואחר כך מברך על היין. ענין אמן אחר ישכאל המברך, ואין ענין אמן אחר הכותי המברך, עד שישמע כל המברכה:

It would also be appropriate to increase in giving *tzedakah* in connection with the *yahrzeit*, and even better—to give *tzedakah* in amounts of 470, the gematria of the Rebbetzin's name.

Sichah of Shabbos Parshas Yisro, 22 Shevat, 5750 (Sefer Hasichos 5750, Vol. 1, p. 298)

אזוי אויך – איז כדאי מוסיף ומרבה זיין בצדקה בקשר מיט דעם יארצייט, ומה טוב – אין און א מספר פון ע"ת (470), די גימטריא פון שם הנפטרת.

משיחת שי"פ יתרו, כ"ב שבט, תש"נ (ספר השיחות תש"נ ח"א ע' 298)

WOMEN AND TORAH STUDY

“They checked from Dan to Beer Sheva and did not find an am ha-aretz; from Geves to Antifras, and they didn’t come across any boy or **girl**, man or **woman**, who wasn’t proficient in the laws of tumah and tahara.

Sanhedrin 94b

[Although a woman is not obligated in the mitzvah of Torah study,] nevertheless, if she assists her son or husband and enables them to learn – either physically or financially – she shares their reward. In this case, her reward is greater than if she were to study herself, as she is assisting individuals who are obligated in the mitzvah. For her personal study she receives some reward, but to a lesser degree, for she is not obligated in the mitzvah.

Notwithstanding the fact that a woman receives reward for her personal study, Chazal instruct a father to avoid teaching Torah to his daughter. This is because the minds of most women are not directed towards being taught, and there is the concern that the words of Torah may be trivialized based on their limited understanding. Teaching one’s daughter Torah Sheba’al Peh is considered the equivalent of teaching her tiflus (immorality), as it helps develop her cunningness.

“Women are also obligated to learn the laws that pertain to them.”

Nevertheless, **women are also obligated to learn the laws that pertain to them**, in order to be proficient in these laws. These include the following subjects: nidah, immersion in the mikveh, salting meat, the prohibition of yichud, and similar subjects that pertain to women. This also includes the laws concerning any positive mitzvah that is not time-bound, as well as all prohibitions – whether Biblical or Rabbinic in nature – as these are equally

applicable to both men and women.

In Talmudic times, the sage would take the opportunity every Shabbos to teach the common laws that were necessary for everyone to know. They would do so in language that could be understood even by the women and common folk.

Hichos Talmud Torah 1:14

THE ADVANTAGE OF WOMEN’S CHINUCH

The education and guidance of the sons and daughters (especially the young ones) is, practically speaking, primarily in the domain of the mother, the Akeres HaBayis; thus their chinuch is mainly accomplished by her. In addition to this, it is known what the Shelah writes, “Women are obligated to administer constructive reproof to their children equal to, and even more than, their husbands, because they are found more in the house.”

“In a soft voice, with a feeling of closeness and affection.”

Furthermore, there is an advantage to the education (and reproof) of women, because their nature lends to their chinuch being accomplished in a soft voice, with a feeling of closeness and affection (more than by men). We see clearly (especially in the later generations) that specifically the methods of closeness and love yield much greater success in education.

Sefer Hasichos 5750, Vol. 2, p. 455

WOMEN MUST DO EVERYTHING SO THEIR SONS LEARN TORAH

“If a woman assists her son or husband and enables them to learn – either physically or financially – she shares their reward, and her reward is greater for she is assisting individuals who are obligated

in the mitzvah.” In addition to this, for the same reason that “women are obligated to administer constructive reproof to their children equal to, and even more than their husbands,” it is also their duty to do everything in their ability that their sons should study Torah.

Examples of a mother’s involvement in her son’s Torah study are brought in the Gemara – “they bring their sons to the synagogue” (it was customary for children to study by their teacher in the synagogue); “they enable their sons to learn Chumash and Mishna” (by making the effort to bring them to the school) – but this extends to any form of encouragement and inspiration to increase in the study of Torah, and with the appropriate diligence.

This can be accomplished by the mother expressing interest in her son’s learning, and when the children come home from cheder (or Talmud Torah or Yeshivah) she asks them to share what they have learned.

Sefer Hasichos 5750, Vol. 2, pp. 455–456

LEARNING WITH HIS MOTHER INCREASES THE CHILD’S ENTHUSIASM

When a child has the chance to review his learning with his mother, it is beneficial on its own merit (equal to reviewing with his father – except that “women are more available in the house”), but it also has an additional advantage. When he learns with his mother, it is done in her unique way, with more warmth and affection than the father (which is usually in the form of a test, as is customary that on Shabbos, or other times, the father tests his sons on their learning). Consequently, when the child reviews his learning with his mother, this increases the child’s chayus and enthusiasm in his learning, as is clearly apparent.

Sefer Hasichos 5750, Vol. 2, p. 456

THE OBLIGATION OF WOMEN TO STUDY

First and foremost, “women are obligated to learn the laws that pertain to them, in order to be proficient in these laws, including the laws concerning nidah, immersion in the mikveh, salting meat, the prohibition of yichud, and similar subjects, and also includes the laws concerning any positive mitzvah that is not time-bound, as well as all prohibitions – whether Biblical or Rabbinic in nature – as these are equally applicable to both men and women.” This itself accumulates to be a vast amount of halachos (if only men would be proficient in all this!).

Furthermore, this includes learning Pnimitiyus HaTorah as elucidated in the teachings of Chassidus, in which the fundamental concepts of emunah, achdus Hashem, ahavah and yirah are explained. These belong to the “six constant mitzvos whose obligation never stops even for a moment,” and are equally applicable to women. It is only possible to fulfill these mitzvos through study – as the verse states, “Know the G-d of your father, and serve Him with a complete heart.”

In addition, even when a woman studies portions of the Torah which are not pertinent to her practical conduct, she nevertheless “receives reward,” and recites a blessing over the Torah study.

Sefer Hasichos 5750, Vol. 2, pp. 456–458

TORAH STUDY VS. INVOLVEMENT IN BUSINESS

Women might be inclined to stop

their husbands from studying Torah, with the intention that they should be involved instead in business, which would bring more tangible benefit in this world, as opposed to Torah study which only brings benefit in the Next World. The truth is to the contrary, as Torah is “Your life” – in this world; “and the length of your days” – in the world that is entirely long, i.e., Olam Haba.

Taz, Even HaEzer 2:3

WOMEN’S PARTICIPATION IN THEIR HUSBANDS’ LEARNING

We once spoke in detail that one of the duties of Nshei Ubnos Chabad is to strengthen and encourage their husbands, brothers, and sons to study Torah, as it is a mitzvah incumbent upon everyone without exception – whether young or old, rich or poor, and so on. The study must be daily, to the fullest extent possible, and, as with all areas of Judaism, must be done with joy and enthusiasm.

The specific connection that women have to [their husbands’] study of Torah is for the following reasons:

1) Generally the reason for a lack in the proper amount of Torah study is the excessive involvement in seeking a livelihood and worrying for the needs of the household. Many times these “needs” are merely the product of his convincing himself that they are necessary.

Therefore, it is vital and especially important that the wife, the Akeres HaBayis (who conducts the affairs of the house), should encourage and demand that the husband study Torah daily, and to increase his learning, even if this might involve limiting to some extent the finances available for the household expenses. This is especially so as Torah study is the proper method to bring mazal to the entire family.

2) Even if the encouragement and demand to uphold the proper standards of Torah study is only expressed verbally from time to time, nevertheless, the very fact that he sees his wife on a daily basis serves as a constant reminder.

3) By encouraging and demanding that their husbands study Torah, (and by sending their sons to proper chadarim and yeshivos,) the women have a share in the Torah study – meaning in the mitzvah itself...

I request that you should begin a special movement and involve yourselves in this area of encouraging your husbands, brothers, and sons to strengthen and increase their daily Torah study, both in nigleh and Chassidus, and to learn with vitality and joy.

Igros Kodesh of the Rebbe, Vol. 20, pp. 330–332

AVAILABLE AT YAGDIL TORAH

Yagdil Torah is here to serve Yidden with all their Limud HaTorah needs. We can help you find a chavrusa anywhere; we have a comprehensive list of website and phone lines for all types of learning, an interesting selection of shiurim to download, an international Chalukas Hashas, learning guides for chasidishe yomim tovim, inspirational publications and a shiurim phone-line.

In Crown Heights we have a beautiful Beis Midrash open full time, ongoing and seasonal shiurim, a thorough directory of shiurim and more.

FOR MORE INFO PLEASE VISIT YAGDILTORAH.ORG OR CALL 347.223.5943

לימוד ליום היארצייט - כ"ב שבט

THE REBBE'S DIRECTIVE

INCREASING SET TIMES FOR TORAH STUDY EVERYWHERE

As we stand at the onset of a new phase – the first yahrtzeit... this must be expressed in a chidush in the “living taking to heart”...

This should begin with an increase in Torah study and performance of mitzvos, specifically in a way that is grounded in time and place. That is, to schedule set times

for Torah study everywhere; arranging public shiurim in the study of Chassidus and Nigleh, especially in places that don't yet have shiurim.

Additionally, existing shiurim should be strengthened and increased, in both quantity and quality.

The shiurim in Torah should also be connected with arousing [the participants] to improve in yiras shamayim in general.

*Sichah of Chof Beis Shevat, 5749
(Sefer Hasichos 5749, Vol. 1, pp. 235–236)*

ESPECIALLY AGGADAH

These shiurim should especially include the Aggadic portions of Torah, such as Ein Yaakov (within which most of the Torah's secrets are concealed). This is especially connected with the recital of Kadish DeRabanan, which is termed “Shmei Rabah of Agadeta,” upon which the world stands.

(Ibid., fn. 96)

This brings along a special advantage, as this enables the secrets of Torah—sod—to be expressed in a way that can be understood even by common folk, in a way of peshat (by means of the layers of derush and remez that are between them).

It is also noteworthy that the study of Aggadah and the inner dimensions of the Torah are included in the “third of the day” allotted to the study of Scripture, as the Alter Rebbe says in Likutei Torah.

*Hashlamah to the above-mentioned sichah
(Toras Menachem 5749, Vol. 2, p. 296)*

הוראת רבינו

“THE ROLE OF THE JEWISH WOMEN: TO MAKE ALL JEWS ‘LAMDONIM’”

The Gemora tells us that the women receive merit when they send their sons to learn Torah, and when they allow and encourage their husbands to go out and learn Torah. They should do this lovingly, with their signature warmth. In this way, their husbands will increase their Torah study (even at the expense of their earning potential), and Hashem's Brochos will come to rest on the entire household...

In short—the Jewish women are the foundation of the Jewish people. As such, their job is to enable all Jews—men, women and children—to become “Limudei Hashem,” those who learn Hashem's Torah. (Women and girls should also be learning Torah Sheba'al Peh.)

If they do this, much will be achieved: all Jews will be calm, peaceful, and free of financial, health, and other types of worries.

*(25 Iyar 5750, International Kinus for
Nshei UBnos Chabad – T”M 5750, Chelek 3 Pg 226)*

FORGOING THINGS THAT ARE OF A LESSER VALUE

Efforts must be made to see to it that the husband's involvement in earning a livelihood should be such that it leaves sufficient time for Torah learning—“sufficient” in the sense that it satisfies the Torah's expectations of him—even if it means working a little bit less for a living. Indeed, whoever is machmir in this regard is praiseworthy.

Since the husband is less involved than the wife in running the household, there is the possibility that he may err and consider certain expenses necessary—thinking that they are indispensable and that they are matters that the members of his household won't forgo. Therefore, the wife, who is more involved in the actual running of the home, should explain to the husband that these matters are non-essential. She should appeal to him very strongly not to forgo matters connected with Torah and Mitzvos for the sake of trivialities.

(Purim 5717—Likutei Sichos, vol. 4, p. 1279)

לעילוי נשמת הרה"ח הרה"ת
ר' מאיר ב"ר אליהו ז"ל

לעילוי נשמת הרה"ח הרה"ת
ר' אליהו ב"ר אברהם אהרן ז"ל

לעילוי נשמת הרה"ת ר' מרדכי ליב ע"ה
בן הרה"ת ר' חיים דובער ע"ה
נפטר ז' ניסן ה'תש"פ

